

Yorulmadık mı

– Hanyes · 28 Kasım 2017

Sor !

rıhtımda kırağan tutmuş çiçeklerin içinde büyüyen rüzgara ...

Rüzgar ki korkudan dipçik yağmurları savurur göklerde,
daha yağmadan yârin gönlüne

...

Nasıl bir düşmüşlük ki ağız açmaz neşterler kör kesilir

Ve nasıl ki insanların umursamazlığından uzak halince yaşanmaz bu

ve kartopuyla eriyen boyun atkılarda şimdi niye ve nasılı sormadan oynuyor çocuklar kas katı kesilmiş
soğukta ..

Ve bilmedikleri nedenlerle

Neden dirili sedaların susturduklarını asla duymazlar dertleştığımızı sanımızla dostların

...

Tornalarda kesip parçalamak düşer onlara

Kalbimiz kirli , temiz kalpli insanlarda uzak kalsınlar bizlerden ki kirlenmesinler ninili eşref saatlerinde
güya uyanığız,

uyanıklık ki akşam sabah hepimiz lokmalarla üstünde kıvılcım çay içmişliğimiz var.

Ve kardeş ve dost dediklerimiz hep kendilerine yol açma telaşında,

mağaradan baktığımızda beden dillerine irili ufaklı yalanlar düşmüş

ki kinleri kan lekeli dudaklarda kıpır kıpır hem heyecanla,

oysa anlamadan

neden fosfor bombaları yağdırıyor uçurtmayı uçuramayan çocukların bakışlarına ,

neden yürümek için yol almaya koyulmuşken , çıkacakken engeller düşer yollarınıza ,

neden yay kaşlı bizce yâr anlamazlıktan döş kemiğimize ateş topu savurur

ki zorla yarenlerine dost olmuşluğumuza ,

neden hayat bir su içme yudumumuzda zehirlercesine ipleri sarkıtır ankaların yuva kurdukları

dağlardan,

neden ...!

Neden insan insanı tanımazken iki yüzlülükle ellerine alıp meşayih aleminde makam

serzeniştedirler , yargılamadalar ve bakmadan aynada ki gölgelerine

...

Doğru ya çıkarıcı olan biziz

İki yüzlü dost olan biziz

İstemeden zorla hayatlara giren biziz

Gönlü kirli olan ...

Ama duymasınlar mızımızlıklarını birbirine anlatımlarla kardeşin etini çiğneme uyarısıyla tanrının.

Bilmesinler kendi kendilerine ..

Usandığımızıza

Yeter , yeter artık hayattan biz yorulduk papatyaları seviyor sevmiyor diye kopartmalarla